

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/255/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815212839
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815212839.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľa: T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. K. č. XX, právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, ul. J. Kráľa č. 5/A, proti odporcovi: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy č. 1, Bratislava, právne zastúpeného ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., IČO: 36 857 513, so sídlom Kýčerského č. 7, Bratislava, o zaplatenie 320,- eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 170,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 170,- eur od 24.03.2015 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke sumu 150,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 150,- eur od 14.08.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách štátu súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 24.07.2015 proti odporcovi domáhala zaplatenia sumy 320,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 320,- eur od 24.03.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 18.06.2008 uzavrela s odporcom žiadosť o vydanie Karty T-Mobile č. XXXXXXXXX na základe čoho jej odporca poskytol kreditnú platobnú kartu s úverovým rámcom 39.000,- Sk (1.294,56 eura). Uviedla, že predmetná zmluva sa spravuje zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, no neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z. z. na predmetný typ zmluvy a to konkrétne neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa považuje podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona za bezúročnú a bez poplatkov. V dôsledku uvedeného odporca nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver vo forme úrokov a rôznych poplatkov, o ktoré mal byť úver navýšený. Z predložených výpisov z Karty T-Mobile za obdobie od 23.06.2008 do 31.05.2014 vyplýva, že navrhovateľka celkom čerpala od odporcu finančné prostriedky v sume 1.038,97 eura a odporcovi uhradila na splatenie kreditnej karty v uvedenom období sumu 1492,74 eura. V období od 27.07.2014 do 23.03.2015 zaplatila na splatenie predmetnej kreditnej karty sumu 170,- eur. Celkom zaplatila navrhovateľka odporcovi sumu 1662,74 eura, hoci si od odporcu požičala len sumu 1038,97 eura. Z uvedeného vyplýva, že sa odporca bezdôvodne obohatil na úrok navrhovateľky o sumu 623,77 eura. Navrhovateľka si voči odporcovi uplatňuje nárok na vrátenie úhrad, ktoré uskutočnila v období od 27.07.2012 do 23.03.2015 v celkovej výške 320,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

Zároveň si uplatnila zákonné úroky z omeškania z dlžnej sumy od 24.03.2015 do zaplatenia. Zároveň si uplatnila v prípade úspechu nárok na náhradu trov konania.

Okresný súd Prievidza platobným rozkazom zo dňa 05.08.2015 č. k. 13C/255/2015-26 uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 320,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 320,- eur od 24.03.2015 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu navrhovateľky nahradil trovy právneho zastúpenia vo výške 79,90 eura, alebo v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Zároveň zaviazal odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 19,- eur Slovenskej republike, do 3 dní od právoplatnosti platobného rozkazu.

Proti predmetnému platobnému rozkazu podal odporca v zákonnej lehote odôvodnený odpor. Odporca najmä namietal, že nemá vo veci pasívnu vecnú legitímáciu, nakoľko odporca zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.06.2014 postúpil pohľadávku voči navrhovateľke vrátane práv a povinností veriteľa zo zmluvy o vydaní a používaní nákupnej karty T-mobile uzavretej medzi navrhovateľkou ako dlžníčkou a odporcom ako veriteľom. Z uvedeného dôvodu žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť. K námietke navrhovateľky, že zmluva o vydaní a používaní Kreditnej platobnej karty T-Mobile č. 26434579 zo dňa 18.06.2008 neobsahuje všetky podstatné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch uviedol, že zmluva bola uzatváraná dištančne a tvorí ju viacero samostatných dokumentov, a to Zmluva o vydaní a používaní Kreditnej platobnej karty T-Mobile, formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Obchodné podmienky a Cenník. Namietal, že úroková sadzba poskytnutého úveru je uvedená vo Formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako komponente zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za podstatné vo vzťahu k úrokom a poplatkom za poskytnutý úver je však nevyhnutné považovať a hodnotiť údaje a skutočnosti tak, ako vyplývajú z úverovej zmluvy a všetkých jej súčastí. Tie vo svojom súhrne tvoria zmluvu o spotrebiteľskom úvere v tom pravom právnom slova zmysle. Mal za to, že navrhovateľka nepreukázala absenciu žiadnych zákonom vyžadovaných náležitostí v úverovej zmluve a jej tvrdenia, jej závery o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odporcu je v tomto smere potrebné vyhodnotiť ako neopodstatnené. Návrh navrhovateľky podľa odporcu sa zjavne nezakladá na skutočnosti, pričom vychádza z nepochopenia zložitosti právneho vzťahu a právnych noriem, ktoré sa v čase podpisu zmluvy o úvere na tento vzťah aplikovali. Žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania.

Písomným podaním zo dňa 13.01.2016 zobrala navrhovateľka svoj návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 170,- eur s príslušnými úrokmi z omeškania späť a žiadala v tejto časti konanie zastaviť.

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 10.02.2016 konanom v neprítomnosti odporcu podľa § 101 ods. 2 OSP. Právny zástupca odporcu ospravedlnil neúčast' odporcu, ktorý súhlasil, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie v predmetnej veci výsluchom navrhovateľky a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä: návrhom, žiadosťou o vydanie Karty T-Mobile zo dňa 18.06.2008, formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere Karty T-Mobile, výpisom z OR Consumer Finance Holding, a.s., výpisom z Karty T-Mobile, príkazmi z internetbankingu, všeobecnou plnou mocou, platobným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 05.08.2015 č. k. 13C/255/2015-26, odporom odporcu zo dňa 28.08.2015, plnomocenstvom, cenníkom VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s., žiadosťou o vydanie Karty T-mobile a Formulár, obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.06.2014, vyjadrením navrhovateľky zo dňa 07.10.2015, vyjadrením odporcu zo dňa 27.11.2015, správou UniCredit bank zo dňa 18.11.2015, čiastočným späťvzatím návrhu navrhovateľkou zo dňa 13.01.2016 a ďalším obsahom spisu. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľka a odporca uzavreli dňa 18.06.2008 zmluvu o vydaní a používaní Kreditnej platobnej karty T-Mobile č. XXXXXXXXX, teda úverovú zmluvu vo forme kreditnej karty, na základe ktorej sa odporca zaviazal poskytnúť navrhovateľke úverový limit vo výške 39.000,- Sk (1294,56 eura). Navrhovateľka od odporcu celkom na základe predmetnej zmluvy vyčerpala peňažné prostriedky v sume 1038,97 eura. Na účet odporcu na splatenie kreditnej karty zaplatila do 27.07.2014 navrhovateľka celkom sumu 1492,74 eura a v období od 27.07.2014 do 23.03.2015 zaplatila navrhovateľka na splatenie predmetného dlhu

sumu 170,- eur na účet postupníka (EOS KSI Slovensko, s.r.o.), celkom zaplatila sumu 1662,74 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.06.2014 postúpil odporca pohľadávku voči navrhovateľke vrátane práv a povinností veriteľa zo zmluvy o vydaní a používaní nákupnej karty T-mobile uzavretej medzi navrhovateľkou ako dlžníčkou a odporcom ako veriteľom na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Navrhovateľka sa od odporcu domáhala pôvodne vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 27.07.2012 do 23.03.2015 v sume 320,- eur. Na účet odporcu (č. SK42 0200 0000 0018 5038 5159) zaplatila navrhovateľka v uplatnenom období od 27.07.2012 do 10.06.2014 sumu 150,- eur (dňa 27.07.2012 sumu 30,- eur, dňa 31.08.2012 sumu 30,- eur, dňa 17.10.2012 sumu 30,- eur, dňa 17.11.2012 sumu 30,- eur a dňa 29.12.2012 sumu 30,- eur). V období od 27.07.2014 do 23.03.2015 uhradila navrhovateľka na splatenie záväzku z kreditnej karty na účet EOS KSI Slovensko, s.r.o. vedený v UniCredit bank, a.s. (č. 1004804182/1111) celkom sumu 170,- eur.

Návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia bol doručený odporcovi dňa 13.08.2015.

Navrhovateľka si uplatnila od odporcu aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 150,- eur od 24.03.2015 do zaplatenia, t. j. odo dňa nasledujúceho po poslednej úhrade zo strany navrhovateľky, ktorá zakladá bezdôvodné obohatenie na strane odporcu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, 3,4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 1 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy /ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd najprv posudzoval odporcom namietanú pasívnu vecnú legitímáciu odporcu a dospel k záveru, že síce Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.06.2014 uzavretou medzi VÚB, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom bola pohľadávka VÚB, a.s. voči navrhovateľke zo zmluvného vzťahu, ktorý vznikol na základe zmluvy o vydaní a používaní nákupnej karty T-Mobile postúpená, avšak v tomto konaní sa navrhovateľka (po čiastočnom späťvzati návrhu) domáha vydania bezdôvodného obohatenia v sume 150,- eur s príslušenstvom, ktoré zaplatila navrhovateľka na účet odporcu ešte pred postúpením pohľadávky na EOS KSI Slovensko, s.r.o. Keďže bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 OZ má vydať ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, v danom prípade to znamená, že pasívne legitimovaným v časti o zaplatenie sumy 150,- eur je ten, na koho účet (K navrhovateľka dňa 27.07.2012, 31.08.2012, 17.10.2012, 18.11.2012 a dňa 29.12.2012 zaplatila po 30,- eur, spolu sumu 150,- eur. V čase úhrady týchto súm bol majiteľom účtu

odporca. Ak bol majiteľom účtu odporca, má odporca v tomto konaní aj pasívnu vecnú legitímáciu v spore.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci sa jedná o vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom, zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň uvedená zmluva spadá aj pod režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd preto posudzoval nárok navrhovateľky aj s prihliadnutím k ustanoveniam o spotrebiteľských zmluvách a o spotrebiteľských úveroch. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je podaný dôvodne o zaplatenie istiny 150,- eur.

Bolo nepochybné preukázané, že medzi účastníkmi konania existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy/žiadosti o vydanie Karty T-Mobile č. 26434579 zo dňa 18.06.2008, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke spotrebiteľský úver formou kreditnej karty s výškou úverového limitu 39000,- Sk (1294,56 eura). Navrhovateľka sa návrhom vo veci samej domáha vydania bezdôvodného obohatenia od odporcu na tom základe, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže neobsahuje údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, údaj o RPMN, údaj o priemernej RPMN, údaj o konečnej splatnosti a údaj o výške, počte a termínoch splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov a navrhovateľka zaplatila odporcovi viac ako mala. Odporca poukazoval na tú skutočnosť, že údaj o ročnej úrokovej sadzbe sa nachádza vo formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere Karty T-Mobile, resp. na konci formulára „Žiadosť o vydanie Karty T-Mobile“ v časti indikatívny výpočet RPMN, kde je uvedená štandardná úroková sadzba 22,8%. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná zmluva obsahuje údaj o štandardnej úrokovej sadzbe tak ako uvádzal odporca v záverečnej časti samotnej zmluvy o vydaní a používaní Kreditnej Karty T-Mobile č. 26434579 po podpisoch zmluvných strán a to v časti indikatívny výpočet RPMN a aj vo Formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd je však toho názoru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje relevantne uvedený údaj o úrokovej sadzbe predmetného spotrebiteľského úveru. Slovné spojenie štandardná úroková sadzba evokuje, že ide o úrokovú sadzbu, ktorá je štandardná pre obdobný typ úveru odporcu, no *expresis verbis* neznamená, že je aj úrokovou sadzbou predmetného spotrebiteľského úveru. Súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru je tak dôležitý údaj spotrebiteľskej zmluvy, resp. podstatná náležitosť spotrebiteľského úveru, že musí byť uvedená v základných ustanoveniach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú spotrebiteľ po prečítaní podpisuje. Nestačí jej uvedenie v ostatných komponentoch zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré by mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť takejto zmluvy ako napr. vo Formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či cenníku alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. Je tiež treba uviesť, že odkaz na štandardnú úrokovú sadzbu je uvedený miniatúrnym voľným okom ťažko čitateľným písmom a v celkom inej časti úverovej zmluvy. V tejto súvislosti súd uvádza, že odporcovi nič nebránilo uviesť jasným spôsobom výšku ročnej úrokovej sadzby a spôsob, ktorým tento údaj uviedol, nedáva spotrebiteľovi jasnú informáciu o úrokovej sadzbe. Z uvedeného dôvodu preto existuje legitímna požiadavka stanovená v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, aby údaj o úrokovej sadzbe bol podstatnou náležitosťou spotrebiteľského úveru a jeho absencia je sankcionovaná bezúročnosťou a bez poplatkovosťou spotrebiteľského úveru. Súd konštatuje, že v predmetnej zmluve tiež nie je uvedený dátum konečnej splatnosti úveru, ale vzhľadom na charakter spotrebiteľského úveru vo forme kreditnej karty súd uznáva, že tento údaj v zmluve nebolo možné uviesť. Vzhľadom k tomu, že zmluva nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z predložených výpisov z úverového účtu navrhovateľky mal súd za preukázané, že navrhovateľka vyčerpala úver v celkovej výške 1038,97 eura a na vrátenie tejto sumy odporcovi vznikol nárok (nevznikol odporcovi nárok na zaplatenie úrokov a ani akýkoľvek poplatkov). Bolo tiež preukázané, že navrhovateľka zaplatila odporcovi na jeho účet a pred postúpením práv a povinností z predmetnej zmluvy z odporcu na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. sumu 1492,74 eura, teda odporcovi zaplatila viac, ako bola povinná zaplatiť z dôvodu, že sa predmetná zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky voči odporcovi je čiastočne dôvodný, a to čo sa týka istiny v sume 150,- eur a úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 150,- eur od 14.08.2015 do zaplatenia. V zmysle § 451 ods. 1 OZ platí, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých

zdrojov. Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal (§ 456 prvá veta OZ). Vykonaním dokazovaním bolo preukázané, že v uplatnenom období od 27.07.2012 do 27.07.2014 zaplatila navrhovateľka odporcovi celkom sumu 150,- eur po tom, čo už mala svoj záväzok voči odporcovi splnený a keď odporca prijal túto sumu, išlo o plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je odporca povinný vydať tomu, na koho úkor sa bezdôvodne obohatil, teda navrhovateľke. Navrhovateľka si uplatnila voči odporcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 150,- eura od 24.03.2015 do zaplatenia, t. j. počnúc dňom nasledujúcim po poslednej úhrade, resp. bezdôvodnom obohatení poukázanom na účet navrhovateľa. Avšak súd dospel k záveru, že navrhovateľ sa dostal do omeškania s vrátením bezdôvodného obohatenia odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa dozvedel, že odporca žiada vrátiť bezdôvodné obohatenie, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, čo mu bol doručený návrh dňa 13.08.2015, teda od 14.08.2015 v zákonnej výške 5,05% ročne.

Vzhľadom na uvedené súd návrhu navrhovateľky vyhovel v časti o zaplatenie 150,- eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 150,- eur od 14.08.2015 do zaplatenia a v ostatnej časti uplatnených úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

Keďže navrhovateľka pred začatím prvého pojednávania, písomným podaním zo dňa 13.01.2016 prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobrala svoj návrh v časti o zaplatenie 170,- eur s príslušnými úrokmi z omeškania späť, súd konanie v tejto časti podľa § 96 ods. 1 a 3 OSP zastavil.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 OSP tak, že žiadny z čiastočne úspešných účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, keďže úspech navrhovateľky predstavuje 46,88% (priznaná suma 150,- eur s príslušenstvom z pôvodne uplatnenej sumy 320,- eur, teda 46,88%) a úspech odporcu predstavuje 53,12% (v časti o zaplatenie 170,- eur s príslušenstvom, v ktorej bolo konanie zastavené pre späťvzatie návrhu navrhovateľkou).

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania štátu rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 OSP, kedy bude súdu známa už konkrétna výška trov štátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.